

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoBy/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	8725201647
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8725201647.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa U. C., narodeného XX. U. XXXX, bytom H. K. G. XXX/XX, S., proti odporcom 1/ A. A. D., narodený XX. B. XXXX, S. XXX, D., 2/ Hudzík & Partners s.r.o., Mnoheľova 830/15, Poprad, IČO: 47 251 654, 3/ R. S., narodený X. A. XXXX, G. XXX/XX, S. X - C., Č. Q., 4/ A. E., narodená XX. H. XXXX, Z. XXX/XX, S.B., 5/ P. A. D., narodený XX. A. XXXX, V. XXX, V., 6/ A. B.R. D., narodená X. B. XXXX, V. XXX, V., 7/ A. R., narodený X. Z. XXXX, S. A. Š.Q. XXXX/XX, E., 8/ M. E., narodený XX. B. XXXX, Z. XXX/XX, S., 9/ P. Z. E., narodený X. B. XXXX, Z. XXX/XX, S., 10/ Z. M. E., narodená XX. A. XXXX, Z. XXX/XX, S., 11/ Q. S.Á., narodená XX. K. XXXX, Z.X.N. XXX/XX, S., 12/ M. Z. M. S., narodená XX. Z. XXXX, G.-T.-K. XX, Y., Š.P. E., 13/ F. F., narodená X. A. XXXX, M. R. XXX/X, S., 14/ Ľ. S., narodený X. H. XXXX, C. XXXX/XX, S.-K.K. K., 15/ Z. N., narodený XX. A. XXXX, K. H.Á. XXX/X, S.-K. S. R., 16/ A. T., narodený XX. X. XXXX, Z. XXX/XX, S., 17/ X. E.Á., narodená X. H. XXXX, K.R. XXXX/XX, S., 18/ B. K., narodená XX. K. XXXX, A. L. XXX/XX, S., 19/ N. Š., narodený XX. A. XXXX, D. XX, 20/ Š. A., narodená XX. Z. XXXX, Š.Q. XX/X, F., 21/ S. S. E., narodený XX. A. XXXX, Š. XXXX/XXB, C., 22/ A. M. Z., narodená XX. Z. XXXX, K. XXXX/XA, E.-A., 23/ P. A.H. F., narodený XX. H. XXXX, S. XXX/XX, E.-T., 24/ P. G. F., narodená XX. K. XXXX, S. XXX/XX, E.-T., 25/ Z. S., narodený XX. B. XXXX, Z. XXX/XX, S., 26/ N. S., narodená XX. U. XXXX, Z. XXX/XX, S., 27/ P. B. N., narodená XX. A. XXXX, Z. XXX/XX, S., 28/ P. X. R., narodená X. A. XXXX, R. XXXX/XX, S., 29/ Z. U., narodený X. Z. XXXX, Z.X. XXX/XX, S., 30/ P. N. C., narodený XX. B. XXXX, H. C. XXX/X, E., 31/ P. O. C., narodená XX. B. XXXX, H. C. XXX/X, E., 32/ Š. S.Č., narodený X. M. XXXX, A. XXXX/X, S.-N., 33/ B. S.X., narodená XX. H. XXXX, A. XXXX/X, S.-N., 34/ Z. Z., narodený XX. A. XXXX, K. XXXX/X, E., 35/ A. Z., narodená XX. A. XXXX, K. XXXX/X, E., 36/ Z. F. A., narodená X. Z. XXXX, E. XXXX/XX, S.-K. K., 37/ Z. Č., narodený XX. B. XXXX, Z.X. XXX/XX, S., 38/ Š. R., narodený X. U. XXXX, N. XXXX/X, S., 39/ P. Q. D., narodený X. Z. XXXX, Z. XXX/XX, S., 40/ Z. D. T., narodený XX. B. XXXX, Z. XXX/XX, S., 41/ Z. R. T., narodená XX. A. XXXX, Z. XXX/XX, S., 42/ Z. R. O., narodený X. A. XXXX, D. XXX/XX, S. a 43/ S. H. O. D., narodená XX. X. XXXX, D. XXX/XX, S., o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/34/2025, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2025 sp. zn. 1Co/40/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcom n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie resp. prvoinštančný súd“) z 30. mája 2025 č. k. 21C/34/2025-14 v spojení s doplniacím uznesením z 28. augusta 2025 č. k. 21C/34/2025-44, ktorým zamietol navrhovateľov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o určenie, že písomné hlasovanie z 22. - 23. apríla 2025 k bodu č. 2 s otázkou v znení: „Súhlasíte, aby sa podľa vyhlášky č. 337/2024 Z. z. základná zložka za vykurovanie nezapočítavala medzi vlastníkov bytov s vlastným vykurovaním, ktorí sú odpojení z centrálnej vykurovacej sústavy od 1.1.2024, tak ako to bolo doteraz do 2023, je neplatné“ a „žalobcovi uložil povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podať žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti písomného hlasovania“; náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal (výrok I.); odporcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi v rozsahu 100 % (výrok II.).

1.1 Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vyššie uvedeného znenia vychádzal z doterajšej rozhodovacej praxe súdov v zmysle ktorej platí, že neodkladným opatrením sa nemá ukladať obsahovo rovnaká povinnosť, aká by bola uložená rozhodnutím vo veci samej, ale možno nariadiť neodkladné opatrenie zakazujúce určité konanie, ako v žalobnom návrhu o zdržanie sa takéhoto konania, ide hlavne o nekalosť súťažného konania, kedy povaha veci dovoľuje rozhodnúť nariadením neodkladného opatrenia rovnakým výrokom ako vo veci samej. Tiež zdôraznil, že súd pred nariadením neodkladného opatrenia nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by mal mať zistené, ak by mal vydať konečné rozhodnutie. Obmedzuje sa len na osvedčenie tých najzákladnejších skutočností, aby mohol posúdiť, či tu môže byť nárok, ktorého neodkladnú úpravu si okolnosti prípadu vyžadujú, či toto právo je porušené a či na jeho ochranu je potrebné nariadenie práve neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd nevykonáva pojednávania a dokazovanie tak ako v súdnom spore, pretože ide o zrýchlené konanie - súd musí o neodkladnom opatrení rozhodnúť do 30 dní. Pri posudzovaní návrhu nariadenia neodkladného opatrenia, je povinný skúmať či existuje medzi procesnými stranami právny vzťah a následne či si daný vzťah vyžaduje dočasnú bezodkladnú ochranu nároku

1.2. V danom prípade súd prvej inštancie konštatoval, že medzi procesnými stranami existuje právny vzťah, keďže navrhovateľ návrhom požadoval aby súd určil, že písomné hlasovanie, ktoré sa uskutočnilo na základe Oznamu o konaní písomného hlasovania vyhotoveného dňa 11. apríla 2025 Spoločenstvom vlastníkov bytov Nevädza, Mnoheľova 830, 831, Poprad, v dňoch 22. - 23. apríla 2025 k bodu č. 2 je neplatné, a navrhovateľ nesúhlasil s prijatým záverom Spoločenstva vlastníkov bytov Nevädza. Spoločenstvo je tvorené vlastníkmi bytových a nebytových priestorov bytového domu Nevädza, ktorým svedčala pasívna legitimácia. Keďže navrhovateľ sa domáhal neodkladným opatrením určenia neplatnosti písomného hlasovania a teda išlo o výrok identický s tým ako vo veci samej, súd prvej inštancie uzatvoril, že návrh je nedôvodný, pretože osvedčenie v takomto rozsahu nie je možné v nariadení neodkladného opatrenia ozrejmiť. Ide o určovací výrok a z povahy veci je zřejmé, že nepripadá do úvahy takéto rozhodnutie procesnou formou neodkladným opatrením. Ustanovenie § 325 ods. 2 CSP, poskytuje navrhovateľovi neodkladného opatrenia možnosť ktorými je možné dosiahnuť dočasnú ochranu jeho práva. A teda nariadenie neodkladného opatrenia by prichádzalo do úvahy v inom znení majúceho dočasný charakter upravené v zákone č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“), ktorým by bolo možné dosiahnuť dočasný odklad účinkov prijatého písomného hlasovania.

1.3. Dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo tiež to, že navrhovateľ neosvedčil nebezpečenstvo hroziacej ujmy a jeho tvrdenia boli iba vo všeobecnej rovine ako možná

hrozba zvýšenia nákladov za teplo pre vlastníkov bytov vykurovaných centrálnym zdrojom bez bližšej konkretizácie. Nakoľko išlo iba o tvrdenia, tieto neosvedčovali bezprostredne hroziacu ujmu, ktorá by hrozila navrhovateľovi. K návrhu ani neboli pripojené žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali a osvedčovali aspoň pravdivosť tvrdení o nebezpečenstve hroziacej ujmy. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh zamietol, pričom nebol ani dôvod navrhovateľa zaväzovať na podanie žaloby vo veci samej. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Odvolací súd v dôvodoch napadnutého potvrdzujúceho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie zistil vo veci všetky okolnosti potrebné pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci aj správne rozhodol. Na správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie a jeho právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, neboli zistené vady procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade navrhovateľovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nemožno konštatovať ani nenaplnenie procesných podmienok pre konanie súdu v prejednávanej veci.

2.1. Na doplnenie a v súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd poukázal na ustanovenia § 14a ods. 11 zákona č. 182/1993 Z. z. účinného k 01. aprílu 2024, tiež § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1,2, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 a 2 CSP, pričom konštatoval, že v prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že na základe oznamu z 11. apríla 2025 prebehlo písomné hlasovanie vlastníkov bytov SVB Nevädza na adrese Mnoheľova 830, 831, Poprad, pričom z tohto hlasovania bola spracovaná zápisnica s tým, že vlastníci bytov sa mali možnosť vyjadriť k otázkam týkajúcim sa tohto SVB vrátane funkcie domovníkov spoločenstva vlastníkov bytov a okrem iného sa toto hlasovanie týkalo otázky, či vlastníci bytov súhlasia, aby sa podľa vyhlášky č. 337/2024 Z. z. základná zložka za vykurovanie nezapočítavala medzi vlastníkov bytov s vlastným vykurovaním, ktorí sú odpojení z centrálnej vykurovacej sústavy od 1. januára 2024, tak ako to bolo doposiaľ, t. j. do 2023.

2.2. Odvolací súd ďalej pokračoval, že súd prvej inštancie správne zistil, že v zásade neodkladné opatrenie by nemalo byť rozhodnutím vo veci samej a len výnimočne, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Je tomu tak z dôvodu, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa nezisťuje úplným a bezpečným spôsobom skutkový stav veci, ale vychádza sa z okolností, ktoré môžu byť prezentované len v polohe, že sú tieto rozhodujúce okolnosti osvedčené, nemusia byť teda bezpečne preukázané. Súd prvej inštancie však správne konštatoval, že navrhovateľ v predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhal tak závažného zásahu do fungovania spoločenstva vlastníkov bytov, že rozhodnutie o takomto návrhu (určenie neplatnosti písomného hlasovania z 22. apríla a 23. apríla 2025 o otázke rozpočítavania základnej zložky za vykurovanie) nemôže byť bez rozsiahleho a úplného dokazovania rozhodnuté len na základe osvedčenia základných okolností, čo zodpovedá, v zmysle vyššie uvedeného, charakteru konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Vyžadujú sa bezpečné skutkové zistenia podložené pravdepodobne rozsiahlym dokazovaním a vyjadrením zainteresovaných účastníkov, t. j. členov SVB a pri tak závažnom rozhodnutí nemožno vychádzať len z okolností, ktoré sú prezentované navrhovateľom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2.3. V okolnostiach konania bolo bez právneho významu, že súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez uloženia poplatkovej povinnosti. Vychádzajúc tiež z ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán. Ak súd dospeje k záveru, že nie sú dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, nie je povinný doručovať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo žiadať si stanovisko protistrany (odporcov), nakoľko takýto postup vyplýva z § 331 ods. 1 CSP. So zreteľom na charakter konania o nariadenie neodkladného opatrenia nemožno bez seriózneho dokazovania, ktoré by malo byť vykonané v konaní o veci samej, rozhodnúť len v zrýchlennom konaní, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, len na základe údajov uvedených navrhovateľom, a to najmä pokiaľ ide o tvrdené získavanie bezdôvodného obohatenia odporcov P. Z. E., Z. D. T. Z procesného hľadiska nebolo možné súhlasiť s tým, že odporca M. E. by mal byť vypočutý ako svedok, pretože pokiaľ je nejaká osoba sporovou stranou, nemôže zároveň vystupovať v procesnom postavení svedka. Z

případného nedodržania postupu uvedeného v § 14a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., (termín, miesto a program schôdze vlastníkov alebo otázky písomného hlasovania) a to najmä pokiaľ ide o absenciu oznámenia o hlasovaní všetkým vlastníkom bytov nebolo možné nariadiť neodkladné opatrenie, a to len na základe informácií poskytnutých navrhovateľom, pretože aj v tomto ohľade sa vyžadovalo rozsiahle dokazovanie. To isté platí aj pre problematiku prípadnej absencie plnej moci pri hlasovaní, podobne ako aj pokiaľ ide o nedostatky zápisnice o priebehu tohto hlasovania. Vo všetkých týchto odvolacích námietkach navrhovateľa sa v skutočnosti odrážala potreba rozsiahleho a vyčerpávajúceho dokazovania, ktoré mohlo trvať dlhší čas a ktoré nie je súčasťou konania o nariadenie neodkladného opatrenia, pretože toto konanie má iný charakter ako konanie vo veci samej. Ani oboznámenie sa so spisom sp. zn. 21C 9/2022 Okresného súdu Poprad by prinieslo iné rozhodnutie vo veci, nebolo ani úlohou súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia skúmať priebeh a dodržanie podmienok platnosti iných hlasovaní daného SVB.

2.4. Aj z hľadiska odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky kritéria riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, nakoľko súd prvej inštancie uviedol, čoho sa navrhovateľ domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a tak z hľadiska vnútornej štruktúry ako aj z hľadiska presvedčivosti použitej argumentácie je toto rozhodnutie riadne odôvodnené a zrozumiteľne formulované. Odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie ako vecne správne potvrdil (vrátane výroku o trovách konania), pričom v podrobnostiach poukázal na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

2.5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého odporcovia ako sporové strany, ktoré mali v odvolacom konaní plný úspech, majú nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti navrhovateľovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanoveniami § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Navrhoval, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie.

3.1. V bližších podrobnostiach namietanú vadu zmatečnosti podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ konkretizoval tým, že bolo porušené jeho právo podať žalobu prehlasovaného vlastníka v zákonom stanovenej lehote, pretože ak prvoinštančný súd dospel k záveru, že návrh odmietne, mal navrhovateľa vyzvať na podanie žaloby v zákonnej 30-dňovej lehote od hlasovania. S otázkou jej podania sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal a v odôvodnení uznesenia ju účelovo opomenul. Po podaní odvolania sa touto otázkou nezaoberal ani odvolací súd a uznesenie potvrdil. Ďalej namietal, že prvoinštančný súd porušil povinnosti súdu komunikovať elektronicky podľa zákona o e-Governmente a taktiež porušil procesné práva účastníkov konania, ktorých nevyzval, aby sa v stanovenej lehote vyjadrili k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Podľa názoru dovolateľa súd prvej inštancie konal predčasne a nezákonne, nakoľko prejednal návrh a rozhodol bez toho, aby mu doručil výzvu na zaplatenie súdneho poplatku. Taktiež namietal nedostatočné, neúplné a nejasné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a vady vo vykonaní dôkazov.

4. Odporcovia sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú

vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii jednotlivých procesných väd konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

7. Najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8. Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu". Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/157/2017, sp. zn. 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števíček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý potvrdil. V danom prípade však dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

10. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj bod 8. tohto rozhodnutia).

11. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal (uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/26/2019, sp. zn. 8Cdo/83/2017).

12. V predmetnej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním navrhovateľa nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože v predmetnej veci aj samotný návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia predpokladá podanie žaloby vo veci samej, a teda rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu. Zo znenia ustanovenia § 336 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že súd „môže“ vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci, keď dospeje k záveru, že nárok zabezpečený neodkladným opatrením (pozn. odvolacieho súdu - t.j. ak bolo neodkladné opatrenie nariadené) vyžaduje ďalšie pokračovanie v konaní vo veci samej, avšak nie je vylúčené (zákon túto možnosť pripúšťa) ani to, že túto povinnosť neuloží napr. za situácie, že v čase rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení je žaloba vo veci samej už podaná, že z okolností vyplýva, že účastníci dospejú k mimosúdnej dohode, alebo pre iné dôvody, ktorých

existencia vylúči potrebu uloženia tejto povinnosti.

13. Odvolací súd v bode 39 odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že „Súd prvej inštancie však správne konštatuje, že žalobca v predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáha tak závažného zásahu do fungovania spoločenstva vlastníkov bytov, že rozhodnutie o takomto návrhu (určenie neplatnosti písomného hlasovania z 22.4. a 23.4.2025 o otázke rozpočítavania základnej zložky za vykurovanie) nemôže byť bez rozsiahleho a úplného dokazovania rozhodnuté len na základe osvedčenia základných okolností, čo zodpovedá, v zmysle vyššie uvedeného, charakteru konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Vyžadujú sa bezpečné skutkové zistenia podložené pravdepodobne rozsiahlym dokazovaním a vyjadrením zainteresovaných účastníkov, t. j. členov SVB a pri tak závažnom rozhodnutí nemožno vychádzať len z okolností, ktoré sú prezentované žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia." Nakoľko súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol nebol teda ani dôvod navrhovateľa zaväzovať na podanie žaloby vo veci samej.

14. Pre úplnosť najvyšší súd dopĺňa, že samostatnosť konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je kritériom pre posúdenie povahy napadnutého uznesenia na účely prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. To platí aj pre otázku podania návrhu samostatne, bez súčasného podania žaloby vo veci samej v civilnom procese. Skutočnosť, že súdy nižších inštancií rozhodli bez toho, aby naň muselo nadväzovať konanie vo veci samej, vyplýva aj z povahy príslušných rozhodnutí, keďže otázka, či má nadväzovať konanie vo veci samej, je smerodajná pri nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia. V tomto prípade však nariadené nebolo, keďže návrh bol zamietnutý.

15. Predmetom dovolacieho konania bol potvrdzujúci výrok napadnutého uznesenia vydaný v odvolacom konaní proti zamietajúcemu výroku uznesenia súdu prvej inštancie, došlo tak k vecnému prejednaní jednak návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj následného odvolania. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto prípade neskončilo procesne bez toho, aby bola vec (meritórne) prejednaná. Napadnuté uznesenie preto nemožno považovať v intenciách § 420 CSP ani za rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí.

16. Pokiaľ dovolateľ v úvode dovolania poukázal i na dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v texte dovolania neuviedol žiaden z relevantných dôvodov prípustnosti v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie by však nemohlo byť prípustné ani tak, s ohľadom ustanovenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) CSP, ktoré prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priamo vylučujú.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje neprípustnosť dovolania, keďže smeruje proti napadnutému uzneseniu, ktoré podľa § 420 CSP nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej ako ani rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí, na základe čoho dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP odmietol. Vyslovený právny záver o neprípustnosti dovolania sa týka aj výroku na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.